

Sygnatura akt I C 1955/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 marca 2017 r. w K.

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I powództwo oddala;

II nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu stronie pozwanej kosztów procesu;

III koszty sądowe w zakresie opłaty zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. Akt I C 1955/15

UZASADNIENIE

Powódka A. K. wystąpiła z powództwem przeciwko (...) S.A., żądając zasądzenia od strony pozwanej kwoty 30 tys. zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 09.10.2015r. do dnia zapłaty, kwoty 609,00zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z odsetkami od dnia 09.10.2015r. do dnia zapłaty, kwoty 3888 zł tytułem skapitalizowania renty obejmującej koszty opieki osób trzecich wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 09.10.2015r. do dnia zapłaty oraz obciążenie strony pozwanej kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Uzasadniając swoje żądanie powódka podała, iż w dniu 30.09.2014r. w Centrum Medycznym w K. uległa wypadkowi wskutek poślizgnięcia się na mokrej, niezabezpieczonej podłodze. Tego dnia powódka miała wykonywane zabiegi hydromasażu. A. K. wskazała, że miejsce w którym doszło do zdarzenia było oddalone od wanny, w której wykonywano zabiegi, w związku z powyższym posadzka w miejscu zdarzenia powinna być sucha i utrzymana w sposób zapewniający bezpieczne poruszanie się. Na skutek upadku powódka doznała złamania trzonu kości udowej lewej, co skutkowało pogorszeniem się jej stanu zdrowia, stała się w 100% zależna od osoby trzeciej, została wyłączona z normalnej egzystencji na długi okres czasu, wiązało się to także z dolegliwościami bólowymi o dużym natężeniu. Zdaniem powódki przyczyną upadku było nienależyte utrzymanie nawierzchni, które zapewniałoby bezpieczne poruszanie się.

Strona pozwana (...) S.A. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa oraz obciążenie powódki kosztami procesu w tym kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 3617,00zł. Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana potwierdziła, iż w dniu zdarzenia udzielała ochrony ubezpieczenia Centrum Medycznemu w K. z tytułu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone osobie trzeciej w związku z prowadzeniem przez ubezpieczonego działalności określonej w umowie ubezpieczenia lub posiadany mieniu, które jest wykorzystywane w takiej działalności, będące następstwem czynu niedozwolonego w granicach odpowiedzialności ustawowej niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania. Pozwany stwierdził, iż szkoda na ciele powódki nie jest następstwem czynu niedozwolonego, ponadto podstawą roszczenia powódki jest dowolne i niczym nieudokumentowane twierdzenie,

iż wyłączną przyczyną upadku była mokra podłoga. Strona pozwana sprzeciwiła się żądaniu pozwu w zakresie zadośćuczynienia, ponieważ jest ono wygórowane i nieadekwatne do rodzaju, rozmiaru i charakteru uszczerbku stwierdzonego u powódki, związanym z tym cierpieniem fizycznym i psychicznym oraz czasem trwania i intensywności cierpień fizycznych i psychicznych. Kwestionowała także żądanie w zakresie wydatków na leczenie, a odnosząc się do roszczenia w zakresie renty zarzuciła, że dochodzona kwota jest wygórowana.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

Powódka A. K. od dnia 25.09.2014r. przebywała w Centrum Medycznym w K. na rehabilitacji, podczas której miała zalecone zabiegi hydromasażu, był to jej czwarty pobyt w tej placówce.

Dowód:

- przesłuchanie powódki K-108-209.

Powódka od 8 roku życia choruje na dystrofię mięśniową twarzowo-łopatkową-ramienną, skoliozę Th-L prawostronną oraz znaczną hipolordozę lędźwiową, w marcu 2014r. doznała wstrząsu mózgu. Pomimo stwierdzonych schorzeń poruszała się samodzielnie bez pomocy ortopedycznych, nie wymagała pomocy innych osób jedynie potrzebowała wsparcia osoby trzeciej do asekuracji na przykład przy chodzeniu po schodach.

Dowód:

- dokumentacja medyczna K-27-38

- przesłuchanie powódki na rozprawie w dniu 8 marca 2017 r.(K-14 9 odwrót)

- przesłuchanie świadka J. K. a na rozprawie w dniu 23 czerwca 2016 r. (K-110)

- przesłuchanie K. K. na rozprawie w dniu 23 czerwca 2016 r. (K -111)

Dnia 30.09.2014r. powódka udała się na zabieg hydromasażu, który miała już wykonywany wielokrotnie podczas pobytu w Centrum Medycznym w K.. Powódka w trakcie przeprowadzania zabiegu potrzebowała pomocy fizjoterapeutów przy wchodzeniu jak i wychodzeniu z wanny, która została jej udzielona. Po zakończonym zabiegu Pani A. K. przy pomocy fizjoterapeutki M. M. (1) ubrała się, wyszła z kabiny, w której dokonywany był zabieg, usiadła na krześle i zmieniała buty. W tym czasie fizjoterapeutka M. M. przetrąła mopem podłogę. W momencie opuszczania gabinetu powódka poślizgnęła się i upadła. W wyniku upadku doznała złamania trzonu lewej kości udowej.

Dowód:

- przesłuchanie powódki na rozprawie w dniu 8 marca 2017 r.(K-14 9 odwrót)

- przesłuchanie świadka M. M. na rozprawie w dniu 8 marca 2017 r. (K-149)

- dokumentacja medyczna K-27-38

Działanie fizjoterapeutów w trakcie wykonywania zabiegu hydromasażu było prawidłowe.

Dowód:

- przesłuchanie świadka M. M. na rozprawie w dniu 8 marca 2017 r. (K-149)

- przesłuchanie powódki na rozprawie w dniu 8 marca 2017 r.(K-14 9 odwrót)

Po upadku pierwsza pomoc powódce została udzielona w Centrum Medycznym w K., skąd następnie została przetransportowana do Wojewódzkiego Centrum (...) gdzie dokonano zabiegu operacyjnego polegającego na stabilizacji złamania uda lewego gwoździem śródszpikowym.

Dowód:

- dokumentacja medyczna
- zeznania powódki

Gabinet hydromasażu, w którym doszło do upadku powódki wyposażony był w atestowane płytki antypoślizgowe, mające certyfikat potwierdzający ich właściwości użytkowe. Wokół wanny rozłożone były maty antypoślizgowe.

Dowód:

- deklaracja właściwości użytkowych zastosowanych płytek
- zeznania powódki na rozprawie w dniu 8 marca 2017 r.(K-14 9 odwrót)
- zeznania świadka M. M. na rozprawie w dniu 8 marca 2017 r. (K-149)

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Sąd dokonał powyższych ustaleń na podstawie dokumentacji medycznej powódki, dokumentu zawierającego deklarację właściwości użytkowych zastosowanych płytek w pomieszczeniu zabiegowym, przesłuchania powódki jej ojca, siostry oraz fizjoterapeutki M. M.. Bezsporne jest, że trakcie pobytu w Centrum Medycznym w K. w dniu 30-09-2014 roku, po zakończonym zabiegu hydromasażu, w trakcie opuszczania gabinetu powódka upadła i doznała złamania trzonu lewej kości udowej.

Sformułowana w treści art. 415 k.c. odpowiedzialność oparta jest na zasadzie winy „, kto z winy swojej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia”. Z przywołanego przepisu wynika, iż obowiązek naprawienia szkody powstaje w momencie takiego działania lub zaniechania osoby odpowiedzialnej, które noszą znamiona winy, czyli naruszenia obowiązków określonych w przepisach prawa. Ogólnie można przyjąć, że normy prawne wymagają przestrzegania zasad bezpieczeństwa. Przenosząc te zasady na grunt niniejszej sprawy należy przypisać Centrum Medycznemu w K. obowiązek utrzymywania obiektu – w tym przypadku gabinetu zabiegowego w należyłym stanie. Zatem przypadki zaniechań lub wadliwego wypełnienia obowiązków skutkujące szkodą mogą uzasadniać odpowiedzialność odszkodowawczą po jego stronie. Poza tym konieczne jest udowodnienie zdarzenia powodującego szkodę i związku przyczynowego pomiędzy zawinionym zachowaniem, a powstaniem szkody. Sąd podziela stanowisko zawarte w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15-12-2005r. w sprawie III CK 317/05, że „wina nie jest okolicznością faktyczną, lecz kategorią oceny postępowania i o jej istnieniu lub braku można wnioskować tylko z odpowiednich faktów, a zarazem nie sposób racjonalnie założyć by stałe utrzymanie wszystkich dróg publicznych w stanie całkowitego bezpieczeństwa było technicznie możliwe”. Orzeczenie Sądu Najwyższego dotyczyło kwestii oceny winy przy szkodach w związku z utrzymaniem dróg publicznych, niemniej ogólna idea pojęcia winy jest uniwersalna. Normalne jest, że podłoga w gabinecie hydromasażu gdzie wykonywane są zabiegi z zastosowaniem wody staje się wilgotna od zwykłego skraplania się, a ponadto każda powierzchnia posiada swoją śliskość.

Gdy więc w gabinecie hydromasażu były zastosowane atestowane płytki antypoślizgowe, mające certyfikat potwierdzający ich właściwości użytkowe, a wokół wanny rozłożone były maty antypoślizgowe, brak jest podstaw do zarzucenia placówce medycznej niedochowania zasad bezpieczeństwa w zakresie wyposażenia. Działanie pracownika polegające na wytarciu znajdującej się na płytkach wody (czego nie można uniknąć w pomieszczeniu gdzie woda jest na bieżąco używana) było jak najbardziej prawidłowe.

Zdaniem Sądu nie można przypisać winy zaniedbania za utrzymanie w należyтым stanie technicznym i stanie bezpieczeństwa podłogi w gabinecie hydromasażu. Należy wziąć pod wagę iż w warunkach wilgotnych nawet zapewnienie najlepszego zabezpieczenia (zapewnienie mat antypoślizgowych, wytarcie podłogi) nie jest w stanie wykluczyć niebezpieczeństwa powstania wypadku w 100%.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar wykazania wszystkich przesłanek odpowiedzialności spoczywa na powódce. Musi on wykazać spełnienie wszystkich przesłanek, a mianowicie: wystąpienie szkody, zawinione działanie lub zaniechanie, normalny związek przyczynowy pomiędzy tym działaniem lub zaniechaniem a wyrządzoną szkodą oraz wyrządzenie szkody przy wykonywaniu powierzonych czynności. Trzeba przyjąć, że powódka nie wykazała w stopniu wysoce prawdopodobnym zaniedbań szpitala, a konkretnie personelu medycznego, w toku przeprowadzonego zabiegu hydromasażu. Miała zapewnioną pomoc dwóch fizjoterapeutów przy wchodzeniu jak i wychodzeniu z wanny, innej pomocy nie potrzebowała, co zostało potwierdzone w toku prowadzonego procesu. Nie można więc przyjąć, że do wypadku doszło na skutek zaniedbań, nieostrożności albo niedbalstwa placówki medycznej. Nie da się wykazać, że upadek powódki został spowodowany odbiegającym od normy stanem kafelków, czy mat poślizgowych. Powódka kilkakrotnie uczestniczyła w zabiegu hydromasażu w Centrum Medycznym w K., powinna wiedzieć, że w pomieszczeniu może być ślisko, widziała że fizjoterapeutka wytarła podłogę, знаła swoje ograniczenia ruchowe dlatego powinna zachować większą ostrożność wychodząc z pomieszczenia.

Materiał dowodowy przedstawiony przez powódkę nie daje podstaw by stwierdzić, iż w Centrum Medycznym w K. stosowano niewłaściwe procedury, które klóciłyby się z obowiązkiem zapewnienia bezpieczeństwa pacjentów. Brak jest jakiegokolwiek bezprawności działania placówki, jak również w żadnym aspekcie nie można uznać by zachowanie personelu było naganne i przejawiało cechy niedbalstwa . Do wypadku doszło na skutek nieszczęśliwego zbiegu okoliczności, do którego doprowadziły występujące w sposób naturalny wilgoć i mokre kafelki. To powódce należy przypisać nieroztropność, że widząc startą podłogę postanowiła przejść przez nią, zamiast poczekać do jej wyschnięcia.

W tym miejscu można wskazać, że powódka formułując swoje roszczenie i przypisując odpowiedzialność za doznaną szkodę Centrum Medycznemu w K. zdawała się wnioskować prima facie. Sprowadzać by się to miało do przyjęcia, że skoro powódka poślizgnęła się to automatycznie odpowiedzialna za to jest placówka, w której powódka się znajdowała. Zasada res ipsa loquitur (rzecz mówi sama za siebie) nie miała tutaj zastosowania. Na powódce ciążył obowiązek wykazania winy Centrum Medycznego w K., lecz jak wyżej wykazano, obowiązkowi temu nie podołała. Z powyższych względów powództwo podlegało oddaleniu.

Powódka nie została obciążona kosztami procesu na rzecz strony pozwanej co znalazło wyraz w punkcie II wyroku. Trudną sytuację materialną powódki, jej zły stan zdrowia i konieczność dalszego leczenia oraz rehabilitacji kazały przyjąć, że wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek w rozumieniu przepisu art. 102 k.p.c., by zwolnić powódkę od obowiązku zwrotu drugiej stronie kosztów procesu.

Na mocy postanowienia z dnia 08-12-2015r. powódka została zwolniona od kosztów sądowych w całości, dlatego koszty sądowe w zakresie opłaty zostały zaliczone na rachunek Skarbu Państwa na podstawie przepisu art. 113 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. nr 623).